

Képviselők és tanács- tagok jelölése

(Folytatás az 1. oldalról.)

koztatta a gyűlést, hogy a professzor meghívásukra mindig szívesen tartott előadásokat, tájékoztatókat a katonáknak.

A felszólalások után szavazásra került sor. A gyűlés 289 résztvevője egyhangúlag Petri Gábor profesz-

zor jelölése mellett szavazott. Ezután dr. Petri Gábor szólalt fel. Beszédében köszönetet mondott a jelölésben megnyilvánuló bizalomért, majd a parlament munkájáról, a szegedi egyeteméről és a tudományos kutatások fellendüléséről beszélt. Részletesen elemezte a tudományos-technikai for-

radalom helyzetét, s ezzel kapcsolatban vizsgálta az egyetemi oktatás tennivalóit. Sokoldalúan képzett embert kell nevelnünk — mondta —, akinek emberi magatartása megfelel a szocialista humanizmus eszményeinek.

A gyűlés Papp Gyula zárószavával fejeződött be.

„Nem kell másik jelölt”

Sóvényháza határában egymás után érkeznek az emberek az erzsébetlepi iskolába. Kettesével ülnek először a padokba, néhány perc múlva a harmadik is odaül melléjük, locát is hoznak, székeket is, a végén mégis állva maradnak sokan. Úgy hallom, 35 szavazója van összesen a körzetnek, 32-en mindenesetre eljöttek. Mindenkit érdekel, ki lesz a szószólója a tanácsban. Közösen akarnak olyan embert keresni, akire gondolják ruházhatják, akitől felelősséget, munkát, igyekezetet várhatnak.

Mielőtt megkezdődne a jelölőgyűlés, kérdezem a mellettem ülő Szabó Istvánt, hogy ő kire gondol.

— Keveset tud a kintvaló ember, mi van a faluban, a bontiek meg talán arról tudnak keveset, velünk mi történik idekint. Hát olyan kellene, aki addig hozzá-viszi a népek baját, amíg le nem teheti valahol.

Az asszonyok közül Varga Balázsne azt mondja, nem szokott ő beleavatkozni a politikába, őt ne is kérdezzem. De ha már itt vagyunk, azért megmondja mégis:

— Csak a jóra szavazunk. Olyanra, aki a javunkra van. Hozzánk húz, aki itt jelölt akar lenni, mert nekünk sokat kell dolgoznunk. Hozzánk húz, ez a fontos!

A tanácselnök, Kecskeméti Gáspár tart bevezetőt. Arról beszél, milyen is lesz az ideai választás, mi benne az

új. Minden szavát figyelik, de akkor különösen odafigyelnek, amikor saját falujuk fejlődéséről van szó. Első helyen a tanyák villamosítása áll, a kövesutat említik másodsorban, hogy annak a felújítása is megtörtént, aztán a bővített orvosi rendelő következik. Mindenre azt mondják, hogy ez is igaz. Az élelmiszer- és iparcikkboltra, a kocsmából lett bisztróra, a felújított iskolákra is ezt mondják. A megvalósulás esztendejébe lépett új tervek között is hasonló feladatok szerepelnek: véglegesen befejezik a tanyai villamosítást, minden évben tovább nyúlik a vízvezeték és a járda, nemso-kára víztorony is lesz, új óvodát is, új iskolát is építenek.

Amikor a jelölt neve kerül szóba, azt mondják,

egyértének vele. Újra figyelemztetik őket, hogy másik jelöltet is állíthatnak, közülük bárki javaslatot tehet.

— Egyértünk, nem kell másik jelölt.

Faragó István kapta a bizalmat. Miután kézfeltartással is szentesítették a gyűlés résztvevői szándékukat, adnak azért egy kis útravalót is neki.

— Jól gazdálkodjanak a térszében...

Faragó István ugyanis a termelőszövetkezet elnöke. A fiatalok a művelődési házat sürgetik a faluban, foci pályát kérnek, az idősebbek az itteni iskoláért emelnek szót. — Ihatatlan a kút vize, rossz a kerítése, mégiscsak szegény ez nekünk. — Azt is útravalóul kapja a jelölt, úgy igyekeznek, hogy legközelebb is jelölhessék.

Megújított bizalom

Szombaton a 6-os országgyűlési választókerület székelyközségében, Mórhalmon, a kulturális jelölőgyűlést tartottak. Mórhalom, Asóthalom, Zákány-szék választópolgárait köszöntötte dr. Vida András, a helyi néprönt elnöke. A zsűfőlásig megtelt kulturális Múranyi György, a mórhalmi tanács vb elnöke mondott beszédet. Ezt követően Péter János, az MSZMP KB tagja, külügyminiszter meleg szavakkal méltatta

Tóth Szilveszterné munkáját. Györi Imre, az MSZMP KB tagja, a megyei pártbizottság első titkára ismertette a zákány-széki tanács elnökszónájának az országgyűlésben kifejtett tevékenységét.

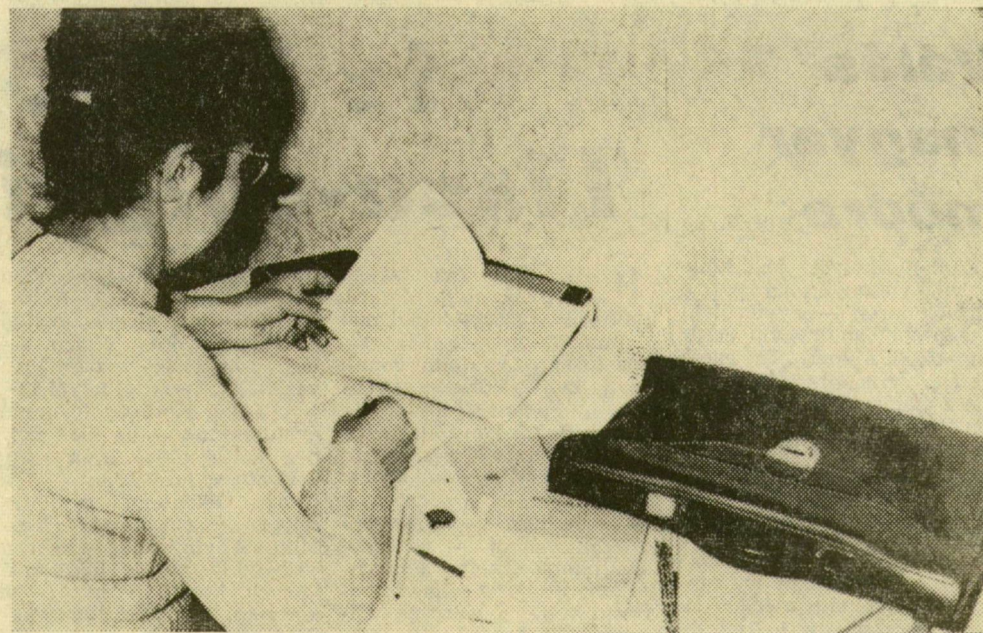
Komócsin Zoltán, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára beszédében külpolitikai kérdésekkel foglalkozott, majd szólt arról, hogy Tóth Szilveszterné becsülettel megálta a helyét. A jelölőgyűlés egyhangúlag megerősítette Tóth Szilveszterné jelölését képviselőnek, s csatlakoztak a korábban Zákány-széken tartott gyűlés döntéséhez. Az úttörők virággal kedvekedtek Tóth Szilveszternének, majd kulturális műsor következett. Ezután a jelölt és a vendégek — köztük dr. Kovács József, a járási pártbizottság első titkára — sokáig együtt maradtak.

(József A. sgt. 167.), a 99-esé a vasöntődében, a 109-esé a siketnémák intézetében (Bécsi krt. 36—38.), a 117-esé a Hámán Kató ált. iskolában (Dobó u. 42.).

A gyűlések este fél 6 órakor kezdődnek, kivéve a 99-es választókerületét (vasöntőde), mely délután 3 órakor lesz.

Holnap, szerdán a 11-es számú választókerület jelölőgyűlése a néprontszékházban (Vörösmarty u. 3.), a 38-asé a Dózsa Gy. ált. iskolában, a 34-esé az Osztrovszky u. ált. iskolában, az 5-ösé az Árpád téri ált. iskolában, a 72-esé az új tanyai iskolában, a 74-esé a Becsei utcai óvodában, a 75-ösé a gedói iskolában (József A. sgt. 116.), az 57-esé a Szilléri sugáruiti ált. iskolában, a 102-esé a 600-as sz. iparitanuló-intézetben (Tolbuhin sgt. 84.), a 113-asé a Hunyadi János sgt. óvodában, a 116-osé a Hámán Kató ált. iskolában (Dobó u. 42.) lesz.

A szerdai jelölőgyűlések este fél 6 órakor kezdődnek.

Kései diákok

Az ablakpárkányokon hamutartók, a hamutartókban félig égett, meg tövig szivott cigarettaronsok. S ami a furcsa: mindez egy iskola-folyosó ablakpárkányain, kislányok meg kisfiúk trécseléseinek, szaladgálásainak örökös színhelyén.

Csak hát a félig égett, meg a tövig szivott cigarettaronsok nem is a trécselések, szaladgások igazi óráiban, délelőtt kerültek megszokott helyükre, hanem késő délután meg este; akkor, amikor már odahaza is táskájába tette másnap szolgáló könyvét, füzetét minden iskolás.

A félig égett, meg a tövig szivott cigarettaronsokot nagydiákok hagyták ott az ablakpárkányok hamutartóiban. Nagydiákok, kései — húsz-, harminc-, negyvenéves — növendékei az általános iskolának.

KIHELYEZETT OSZTÁLYOK

Hogy a jelen hónapokban hány ilyen megkecsélt diák jár iskolába, s szívja a cigarettát a rövidke szünetek ideje alatt Szegeden? Egészen pontosan: 344.

Szomban az elmúlt, 1969—70-es tanév 231 „osztályvégzettjével”! Ha másért nem, hát már ezért az örömhírért is érdemes volt ellátogatni a Madách utcai általános iskolába — a kései diákok első számú gyülekezőhelyére —; s ha másért nem, hát már ezért az örömhírért is érdemes beszámolni mindarról, ami a dolgozók általános iskolájában, az új tanév megkezdése óta történt.

Hát mi is történt? — Azt lehet mondani, hogy megmozdultak az emberek. Hogy sokan rájöttek: megkecséten, felnőtt fejjel is tanulni kell. Hogy tényleg érték valamit az el-

múlt ősön kinyomtatott, elmondott hívó szavak.

A „dicsekvő”: Kedves Andrásné, a dolgozók szegedi általános iskolájának igazgatója, aki egy versmagyarazással eltöltött magyar óra után számtalan jegyzetel, kimutatással a kezében vállalkozott rá, hogy a felnőtt diákok száma szaporodásáról meg e számszaporodás számlálhatatlan örömről, gondjáról elbeszélgessem.

— Tervezték, hogy „kihelyezett” osztályokat is létrehozunk. Sikerült-e ez?

— Sikerült! A Délmagyarországi Építőipari Vállalat és a ruhagyár közös osztályokat indított a Kossuth Lajos sugáruiti munkásszálláson. Hatvanan tanulnak itt, egy osztályteremmel nyilvánított szobában. Kísérletezni ugyan a gedói iskolába járnak, hiszen a szálláson nincs laboratóriumi felszerelés, de a többi óra így is nyugodtan megtartható. A többi tanuló a Hámán Kató iskolába meg ide a Madách utcába jár.

— Tervezték, hogy felnőttekről lévén szó, igyekeznek majd oldottabbá, érdekesebbé tenni a tanítást. Ez is sikerült?

— Ez is sikerült! Több, úgynevezett kiegészítő rendezvényt tartottunk. Ellátogattunk például a Móra Ferenc Múzeumba, ahol dr. Beretzk Péter, a híres ornitológus vezetésével megnéztük a „Tisza élővilága” kiállítását. Egy másik csoportot Bezeredy István, a Somogyi könyvtár igazgatója kalauzolt végig a hatalmas könyvtárban, s mutatta be nekik a könyvtárban őrzött ritkaságokat. Érdekes egyébként, hogy milyen kevés hallgatónk járt a közművelődési palotában. Tudják, hol áll a hatalmas épület, még a gyermekeiket is elviszik szánkázni a feljáró dombjára, de csak egyenként léptek be eddig a díszes kapun... A múzeum és a könyvtár látogatása mellett még irodalmi témájú előadások megtartását is tervezzük. Persze, csak módjával, hiszen nagyon elfoglalt, sokat dolgozó felnőttekről van szó.

A TANULÁS ÁRA

Nagyon elfoglalt, sokat dolgozó felnőtt fel-

a vállán magyarazatot hallgatni, majd az éjszakából ellopott órákat végigtanulni?

Az ügyetlen — s ezúttal feltétlenül tapintatlannak tűnő — faggatózás helyett egy újabb iratcsomó segít. Azok a kérdésekkel telegépell papírok, amelyek névtelenül, de nagyon őszintén tartalmazzák egy-egy megkecsélt iskolás feleleteit.

Miért nem fejezte be az általános iskolát? — a zige- gó ivenek ez a legfontosabb kérdés. „Nagy volt a család, dolgozni kellett.” „A háború utáni zűrzavarban elmaradt.” „Gyermekkori hanyagságom folytán most pótolom” — hangzanak a nehézség betűkkel odajegyzett feleletek.

Nagyjából e három ok miatt nem tanultak korábban, s tanulnak most a hallgatók.

Es amit így elérni akarnak: a cél?

Egyikük szakmunkásvizsgát szeretne tenni; másikuk technikumba készülni; a harmadiknak meg érettségizett a felesége; képzettségben is közelebb akar lépni hozzá.

Az esti meg a levelező tanulás ára?

Ezt nem kérdi a kérdőív, ezt bizony már faggatni kell. Vagyis inkább sok szó közül kiszűrni, hogy tényleg, mégis, az iskolabá-járásra mit „fizetnek” rá. Mennyit ér forintban, a tanulásra szánt idő?

Azt mondja az egyik ilyen kései iskolás, hogy ő a hetenként való egyszeri iskolabá-járással 120—180 forinttal visz haza kevesebbet. Nem tud vállalni túlórá-t — így aztán „ugrik” a pluszpenz.

Van aki kevesebbet, de van aki még többet veszít az iskolavégzés miatt. De hát — mondják —, mindenek ára van! A nyolcadikos bizonyítványának meg különösen...

Vannak persze olyanok is — leginkább a húszon innenek —, akik egy-két hónap, vagy egy-két félév múltán újra megválnak az esti iskolától. Főképp az al-sóbb osztályosok létszáma szokott megfogyatkozni; a hűségesebbek, kitartóbbak inkább a hetedikesek, nyolcadikosok. Leginkább a nyolcadikosok...

De hát ók, sajna, azért még mindig nagyon kevesen vannak. Igaz, többen mind eddig, de hát Szeged sok gyárának sokezerényi „végzetlen” munkásból még mindig nagyon kevesen.

Hátha az 1971—72-es tan- évben még erősebb lesz ez a bizonyítványért való moz- dulás!

Akác László

Anyagmozgatási bizottság alakult

Milyen az anyagmozgatás általános helyzete Magyarországon? Hogyan munkálkodik az MTESZ központi anyagmozgatási bizottsága? — ezekről a kérdésekről tartott előadást tegnap délután az MTESZ Kossuth Lajos sugáruiti helyiségében dr. Sváb János, a budapesti Műszaki Egyetem professzora. Szép számmal jöttek el az előadásra a szegedi, Csongrád megyei szakemberek, s ez nemcsak azért volt jó, mert a téma kiváló ismerőjétől, az anyagmozgatás távlati fejlesztési koncepcióinak egyik kimunkálójától hallhatták az idő-szerű kérdések fejtegetését.

Jó dolog volt azért is, mert ebből az alkalomból alakult meg a Műszaki és

Természettudományi Egye-sületek Szövetsége Csongrád megyei szervezetének anyagmozgatási bizottsága. Az öttagú bizottságra — melynek szaktitkára Marosi László, a KSZV gépészmér-nöke lett — fontos küldetés vár majd a korszerű és célszerű anyagmozgatási elvek, módszerek elfogadtatásában, kiterjesztésében. Ebből az alkalomból kiadott programjavaslatukban több témát már meg is jelöltek, további javaslatokat kérve.

Van tehát egy bizottság, amely, reméljük, „megmoz-gatja” az anyagmozgatási területet; rá is fér a frissítés, mert bizony sok vállala-tunknál elég merev, korsze-rűtlen, s gátja a további fej-lődésnek.